

TORNAI JÓZSEF

Holdfogyatkozás

AKI MOST NEM VAGY MINT AZ ISTEN

*Neked írtam neked aludtam
neked gondolkodtam
aki most nem vagy mint az isten*

*neked öntöztem az erkély
piros és rózsaszín virágait
neked szomorkodtam*

*neked vasaltam az ingeimet
neked szerettem a testem
neked csodálkoztam a teremtésen*

*neked utaztam a város pókbálóin át
neked néztem a kirakatokat
aki most nem vagy mint az isten*

*neked akartam megvilágosodni
megnyitni a mindenséget
neked simogattam és ettem a macskám
neked hallgattam a sárgarigókat*

*neked lestem a föld-igéző telihold közeledését
aki most nem vagy mint az isten*

*neked őriztem az időt
a kihatatlan új napot percet
a kézfogásom lüktetését*

*neked akartam jobb lenni
neked emeltem túlvilági katedrálisokat*

aki most nem vagy mint az isten

Ó LÉLEK

*Neked már nincs tested
terád nem lehet vágyakozni
talán csönd vagy talán fény
én még itt vérzek az idő-lét mocskos
áradatában ó lélek hogy tudnád fájdalom
nélkül ezt a mély sebet beforrasztani*

HA HÚSSZÍNŰ NYÁRI KOSZTÜMÖD

*Ha megcsörren a telefon
azt gondolom te vagy*

*ha gyors léptek kopognak
ha fölriadok álmomból
mert mintha valaki ott állna az ágyamnál*

*ha valaki letáncol a bejárati lépcsőn
azt gondolom te vagy*

*mindent elbiszek ami csoda
és megfagy a szívem
ha hússzínű nyári kosztümöd
lángolni kezd a karjaimban*

CSONTOMON-ÁTTAJTÉKZÓ

*Most már csak arra gondolhatok
eddig rossz helyeken kerestelek
meg kell néznem a szokatlan zugokat is
biztosan ott bújkálsz nem lehet hogy
nincs a világnak egyetlen pontja sem
ahol megtalálhatlak nem lehet
hogy egy város egy templom egy ház
egy torony egy szoba sem rejti
csontomon-áttajtékozó lényedet*

A HOLDSARLÓ

*A fényben bízhatok még
egy éjjel föllobogsz
szökő-láng koronában
mert az lettél te most*

*semmi más nem segíthet
hirtelen fájdalom
csordul át koponyámon
sugárkép a falon*

*ott állsz a mosolyoddal
fölemelve a tájat
te pávatánc a mennyek
udvarán így látlak*

*tűz-permetegben némán
ahogy még soha asszony
holdsarlója nem villant
át egy Átkozotton*